

рецимо бивши Устав СР Југославије) да ти извори финансирања буду доступни јавности, већ то питање препушта законској регулативи. Тако је Закон о финансирању политичких странака одредио изворе финансирања, како редовног рада странака, тако и у време изборне кампање и тиме је спречио могуће злоупотребе у финансирању странака, нарочито ако се то врши из сумњивих фондова (иностранства и др.). У погледу забране рада политичких (и других) удружења, односно организација, важећи Устав Републике Србије забрањује оне организације које делују у правцу насилног мењања уставног поретка, нарушавања територијалне целокупности и независности Републике, кршења зајемчених слобода и права човека и грађанина као и изазивања и подстицања националне, расне и верске нетрпељивости и мржње. Такву одлуку о забрани рада политичке странке или организације доноси Уставни суд Републике. Нови Устав забрањује тајна и паравојна удружења као и то да судије Уставног суда, судије, јавни тужиоци, Заштитник грађана и припадници војске и полиције не могу бити чланови политичких странака.

бе) Бирачко право

То је класично и најважније политичко право без кога не може да постоји и успостави се парламентарна демократија. Оно има и своју еволуцију још из античке епохе (и избора за скупштине и друге органе где су коришћене разне изборне технике, па и такве као коцка или жреб) па преко средњовековних сталешких избора, све до модерних демократских избора који примењују развијена изборна правила и системе. Модерно бирачко право (које гарантује и Устав Републике Србије од 2006. год.) подразумева право грађанина да бира и да буде биран у централна представничка тела државе и локалне органе (самоуправе) као и што се односи и на избор других функционера (председника државе, гувернере, градоначелнике и сл.). Зато се ово право појављује и као активно и као пасивно право гласа – право да се бира или да се буде биран и оно се у већини држава, па и у Републици Србији стиче пунолетством са навршених 18 година. Поред тога што је бирачко право и активно и пасивно, оно је и по нашем Уставу и изборним прописима и опште и уживају га подједнако сви грађани (без икаквих ограничења или цензуса) али је и једнако јер га сви грађани врше по принципу: један човек – један глас, што је у духу савремене демократске државе која поштује принцип једнакости (и равноправности) грађана. Поред ових елемената, савремено бирачко право у Републици